

La festa s'ha acabat.

Pàg. 3

Podríem ser nosaltres. Pàg. 4

Plens municipals. Pàg. 6

Can Saureda. Pàg. 8

Educació a Vilamajor

Pàg. 10

Martí Yèlamos. Pàg. 11

Ateneu popular. Pàg. 14

Els entaulats. Pàg. 16

Vilaveu ha nascut com una necessitat d'informació en l'àmbit local de Vilamajor. Un grup de veïns i veïnes de Sant Pere i Sant Antoni hem decidit agafar les regnes d'un projecte que anys ençà altres van fer realitat. **Vilaveu** està treballant sota els següents objectius:

- Afavorir l'ànim de crear una vida en comú i un poble que formi comunitat
- Promoure l'esperit crític, el debat i l'expressió dels sentiments a Vilamajor
- Divulgar la cultura popular de Vilamajor així com els coneixements propis d'aquells que habiten aquest territori
- Explicar les idees de democràcia directa i suport mutu, i com es desenvolupen a Vilamajor
- Deixar una memòria dels moviments que es van construint
- Fer partíceps els veïns i veïnes de Vilamajor amb els seus escrits en la revista

Ben sabut és que els mitjans audiovisuals i escrits d'abast comarcal i nacional ens mantenen informats, de forma més o menys esbiaixada, sobre tot el que passa en entorns més o menys llunyans. Sabem que hi ha hagut un accident de trànsit a l'AP7 a tocar de Parets, o que un polític ha estat imputat per irregularitats fiscals, o que la ciutat d'Alep ha caigut en mans de Bassar El Assad, sabem que hi ha primàries als EEUU o que el Regne Unit està en vies de sortir de l'UE. Però el cert, és que en sabem ben poc del que passa a Vilamajor. Sovint el dret a la informació passa per conèixer primer, allò que passa a l'entorn més proper i que més ens afecta en el nostre dia a dia quotidià.

Vilaveu vol que els vilamajorins estiguem informats d'allò que altres mitjans de comunicació local no informen, perquè la democràcia inclou el dret a ser informats. Un ciutadà informat esdevé un ciutadà compromès amb el seu municipi, crític amb les decisions dels seus polítics i obert a recepcionar altres punts de vista per tal de poder modular la seva pròpia opinió. Aprendre a desaprendre per establir espais de transformació social, política i econòmica.

A Vilamajor contínuament estan succeint coses, i en certes ocasions de certa importància, que passen inadvertides a ulls dels nostres veïns i veïnes. A tall d'exemple darrerament hem sabut de la condemna per falsedat en document públic d'un agent de la policia local de Sant Antoni; el possible tancament i trasllat de la fàbrica de pinsos Picart; les despeses dels alts càrrecs del govern local de Sant Antoni; la feina que dos vilamajorins estan fent per recuperar la memòria històrica de tres regidors d'ERC afusellats pel franquisme al 1948; el naixement de les assemblees populars locals en diferents àmbits: veu en l'ajuntament de Sant Pere, Vilamajor Acull...; el naixement d'un Ateneu Popular a Vilamajor; la polèmica que han generat les reformes del Parc de Can Sauleda ja que no han estat del gust del molts pares i mares crítics amb el disseny del parc, la procedència dels arbres, la possible insostenibilitat del parc juntament amb el fet que no s'hagi fet cap consulta popular per saber quin parc volien els veïns i les veïnes; i d'altres informacions que ens passen desapercebudes.

Vilaveu pretén canviar aquest estat de les coses, pretén donar veu a tots aquells i aquelles que els mitjans locals obvien. I no ho farem sols, o farem amb tots i totes les vilamajorines que vulguin col·laborar d'una manera o altra en aquest projecte. **Vilaveu** també és la vostra veu. Tenim present, també, que Vilamajor forma part del món, d'un món globalitzat, i que en aquest hi passen coses que ens afecten com a humans, com és el cas dels refugiats, de la intransigència religiosa, del patriarcat arrelat a la nostra societat...per tant, ens caldrà pensar globalment per actuar localment.

Vila Veu

vilaveu@gmail.com

Vila Veu és una publicació ciutadana sense ànim de lucre, oberta a tots els ciutadans que vulguin expressar la seva opinió, aportar notícies, articles, entrevistes, etc. Només els autors dels articles són responsables del seu contingut. però en cap cas s'admetran articles d'evident caràcter racista, xenòfob i sexista o que violin els principis de respecte i igualtat entre els ciutadans.

El finançament de Vila Veu ha estat possible a través d'aportacions voluntàries.

Configurem la redacció de Vila Veu:

Àngels Dopacio, Ferran Calvera, Carles Garrido, Xavier Filella

Disseny i maquetació:

Xavier Filella

La festa s'ha acabat

FRANCESC LUCCHETTI
VILAMAJOR ACULL / BAIX MONTSENY ACULL

Europa ha decidit: els emigrats hauran de tornar a Turquia. De res no serviran els centenars d'ofegats entre Lesbos i les costes turques. Allà es farà el triatge. Tu sí, tu no. Aquest és bo, aquest dolent. Com les llenties després de la guerra. Quina vergonya! Quin fàstic! Europa ha decidit... però sense consultar els europeus, com sempre. No fos cas.

Vacances de Pasqua 2016. Atemptat doble a Brussel·les, és a dir al món digne de tal nom. Condolences de les més altes autoritats. Manifestacions espontànies a la plaça de la Borsa. A "C'est dans l'air", l'equivalent del Cuní francès, no es parla d'altra cosa. Ells –els parisencs, els francesos– encara no s'han recuperat de la massacre als voltants de la plaça de la República. Al "Thalis" París-Amsterdam, la policia –armilles antibales i fusell metrallador en mà– demana documentació fins i tot a les nenes de 14 anys: "Tregui's les ulleres de sol". A Holanda la cosa sembla més calmada. Les forces de l'ordre no ensenyen múscul. Sembla que aquí la gent no se sent tan amenaçada. Bé, Prinsengracht 263, la casa on va viure Ana Frank abans de ser detinguda i deportada al camp de concentració de Bergen-Belsen, segueix fortament vigilada. Imagino que això no és nou. El nazisme i el racisme són els únics ismes que es reinventen.

Recordo els meus primers viatges a París amb el Talgo, de nit. Recordo amb nostàlgia algun sopar al vagó-restaurant amb una ampolleta de Rioja per fer la conversa més agradable i poder després dormir una mica. Tot un luxe. Passàvem la frontera, en tren o en cotxe, i el món semblava un altre. Respiràvem la llibertat que aquí ens era negada.

Així va ser durant molts anys, tot el franquisme. Després va semblar que nosaltres també teníem dret a ser feliços, entràvem a Europa, estrenàvem democràcia i, al damunt, almenys a Catalunya, els partits d'esquerreres sumaven majoria. Ens les prometíem molt feliços.

Una amiga meva, viatjada, afrancesada, em va avisar: "No t'enganyis. Els socialistes d'avui, els socialdemòcrates, els laboristes, de socialistes ja no en tenen res. Defensen el mateix que la dreta, defensen el capitalisme". Vaig pensar que era una exagerada, una alarmista. Es quedava curta. No solament defensaven el capitalisme, és que es van carregar les engrunes de l'estat del benestar que s'havien guanyat amb penes i treballs, en la negra nit del franquisme.

La festa s'ha acabat. Tant se val on vagis: Barcelona, Berlín, París, Detroit, Madrid, Brussel·les, Amsterdam, Londres, Roma, Nova York, Munic, Lisboa... Pertot arreu tristesa, pertot arreu por i replegament. Pertot arreu l'egoisme d'uns pocs s'imposa per damunt del benestar i la felicitat de la majoria. Negocien amb el petroli, amb l'armament, matèries primeres, aliments. Les persones no compten. Són una variable més en l'equació costos-beneficis.

Any rere any els salaris van per sota el cost de la vida. Any rere any es perden drets laborals. Un treball, un salari, ja no garanteix una vida digne. Allò de treballar per guanyar-se la vida s'ha convertit ja en una utopia. Ja no en tenim cap dubte, els nostres fills i néts viuran pitjor que nosaltres. Hauran d'emigrar... si els deixen, si els volen, com les llenties.

Però aquesta cobdícia té un preu. Obrir la caps de Pandora, alliberar el geni de la làmpada, fer d'aprenent de bruixot... té un preu. No hi ha possibilitats de tornar enrere. I el preu és el caos. El preu és la guerra, el terrorisme, el feixisme, les deportacions, els camps de concentració –ara en diuen de desplaçats. Els quatre genets de l'Apocalipsi avancen furiosos. I si no reaccionem, si no diem prou, si no ens unim, ens organitzem i els parem els peus, ens passaran pel damunt. Ja ho estan fent.

Voleibol en suport dels refugiats

PAU DÍAZ VALERO
VILAMAJOR ACULL / ATENEU POPULAR DE VILAMAJOR

El passat dissabte dia 7 de maig l'Ateneu Popular de Vilamajor conjuntament amb Vilamajor Acull varen organitzar un torneig solidari de voleibol amb l'objectiu de recaptar diners pels refugiats. Van ser més de 30 persones, distribuïdes en 6 equips, les que varen participar en el torneig que es va celebrar al camp de Sant Antoni de Vilamajor. La jornada va ser completada amb un dinar popular i els assistents van poder gaudir d'una jornada que va estar a punt de ser cancel·lada per la pluja. Al final van poder més les ganes de participar en aquesta acció solidària que el mal temps, que sense dubte va ser un element dissuasori de l'assistència a l'acte. Es van recollir un total de 87€, que es canalitzaran a través de Proactiva Opens Arms.

Podríem ser nosaltres

FRANCESC LUCCHETTI
(VILAMAJOR ACULL)

Es diu que, conscient o inconscientment, el que no acceptem dels immigrants, el que de veritat no volem veure, irrita i molesta, no és el color de la seva pell, religió o ideologia sinó la seva pobresa. Per això, el cas dels Sirians que fugen de la guerra al seu país –com abans va passar amb el conflicte bosnià– ens trasbalsava especialment. Les persones que fugen, potser no la majoria però sí en bona part, són de classe mitjana, metges, comerciants, professors de la universitat... D'aquí que empatitzar amb els refugiats sirians ha estat relativament senzill: Podríem ser nosaltres.

A Catalunya aquest corrent solidari –dins i fora de les institucions– ha agafat molta força. Desgraciadament l'Estat espanyol, com sempre, no solament no ha estat a l'alçada sinó que ha posat i segueix posant pals a les rodes.

Vilamajor Acull. Si no ho fem nosaltres, qui? Si no ho fem ara, quan?

A Sant Pere i Sant Antoni no ha estat diferent. Constenats en veure com, amb tota impunitat, els governs “democràtics” converteixen en paper mullat lleis i tractats que ells mateixos han signat, a mesura que tot aquest horror es desenvolupava davant dels nostres ulls, 60 veïns i veïnes es reunien en assemblea el 20 de setembre de 2015 al local municipal La Fàbrica de Sant Pere per tal de debatre la situació i, en la mesura que fora possible fer-hi front.

Per començar es crea la Coordinadora Vilamajor Acull i els participants a l'assemblea es comprometen a col·laborar en diferents àmbits d'actuació: Allotjament, manutenció, etc

I va ser l'inici d'un seguit d'accions que comença amb l'adhesió a la iniciativa de Pallassos Sense Fronteres “Minut de la Vergonya”. La recollida i enviament de diners a organitzacions que treballen sobre el terreny

amb la venda de calendaris, de felicitacions i loteria de Nadal. El testimoni i debat amb supervivents refugiades de la guerra de Bòsnia-Erzegovina i amb membres de Proactiva Open Arms (POA). Redacció i impuls del Manifest de Granollers dirigit a la sensibilització als Instituts. Recollida i enviament de mantes i roba d'abric.

El 21 de febrer del 2016 es fa la 2a assemblea de Vilamajor Acull al Patronat de Sant Antoni. L'acord més important al que s'arriba, després de constatar l'empitjorament de la situació és donar un nou impuls a la plataforma Baix Montseny Acull (BMA), que s'havia reunit per primera vegada a Sant Celoni el 15 d'octubre de 2015 aplegant ajuntaments i organitzacions de 13 municipis.

El 27 de febrer a Barcelona ens afegim a la Marxa Europea pels Drets de les Persones Refugiades. Recollim i enviem motxilles i robeta per nadons. Impulsem campanyes de sensibilització, conjuntament amb BMA, amb plantada de tendes a Sant Antoni i Sant Pere i tramesa d'articles als diaris locals i generalistes així com entrevistes amb TV i ràdios locals. Participació de BMA en la manifestació del 19 de març contra el racisme i el feixisme.

Què és i que es proposa fer Baix Montseny Acull?

El 7 d'abril té lloc al Centre Cívic "El Pi Novell" de Sant Pere la 2a. Assemblea del Baix Montseny Acull amb representants de Cardedeu, Campins, Sant Esteve i Santa M. de Palautordera, Sant Antoni i Sant Pere de Vilamajor.

Com a representants d'ajuntaments hi assisteixen: La Laia Muñoz, de Cardedeu. La Sònia Castell, de Sant Esteve de Palautordera. El Joan Lacruz, de Campins i la Pamela Isús de Sant Pere de Vilamajor.

En aquesta 2a assemblea, BMA es defineix com una plataforma per a la unitat d'acció de municipis i organitzacions de la zona solidàries amb les persones refugiades. L'hem d'imaginar com un paraigua resistent i lleuger, eminentment pràctic, que ens aixopluga a tots sense limitar-nos, però, també, i sobretot, com un altaveu per aconseguir el màxim ressò a les activitats que puguem fer junts o poble per poble. BMA es reuneix cada dos mesos, cada vegada en un municipi diferent. La 3a assemblea es va fer a Campins el 2 de juny amb la voluntat d'enxarxar-nos amb la resta de territori a través de la Plataforma Stop Mare Mortum.

Es decideix generar un blog i pàgina de facebook conjunts i s'escullen com a representants: la Mercè Clos de Cardedeu, la Joana Pujol de Palautordera i el Carles Garrido de Sant Antoni de Vilamajor. El googlegroups el continuarà portant la Sònia Castell de Sant Esteve de Palautordera.

I seguim...

Les darreres activitats de Vilamajor Acull han estat el 23 d'abril, Sant Jordi, amb una recollida i venda de llibres als dos municipis i un torneig de voleibol a Sant Antoni amb enviament de les recaptacions a POA, juntament amb la presència a les diferents concentracions que es fan al territori.

Actualment i des de fa un parell de mesos, sota el paraigua de BMA, s'està treballant en un espectacle multidisciplinari -data d'estrena el mes d'octubre- que al marge de servir de recollida de fons per enviar a les organitzacions humanitàries, que treballen sobre el terreny, serveixi, sobretot, per sensibilitzar l'opinió pública sobre el drama de les persones refugiades.

Ple del 31 de maig de 2016 de SAV

Sala d'actes de l'Ajuntament de Sant Antoni (SAV)

Hora d'inici: 20:15h

FERRAN CALVERA

L'horari del ple va avançar-se 15 minuts per tal de fer el sorteig de les meses electorals de les eleccions generals espanyoles del 26 de juny.

Els temes més destacats que van ser tractats va ser la moció presentada per CanVi per tal de constituir una comissió d'investigació pel cas de la falsedat dels atestats policials en el mesurament dels sorolls de l'obrador de la Pastisseria Sant Llehir, moció que va ser aprovada per unanimitat i amb l'absència del Regidor d'ERC, Jesús Lera que es va absentar de la votació ja que era part directament afectada per la Sentència.

També va ser aprovada una moció de PUSA per prohibir l'ús del producte tòxic Glisofat com a herbicida, en la mateixa línia que altres municipis. El regidor de medi ambient, Pep Guardi va manifestar que s'estaven fent estudis sobre la toxicitat del producte, però que encara no estaven acabats, però que en qualsevol cas ja pensaven retirar-lo.

PUSA va presentar tanmateix una moció per permetre que els regidors que no ostenten la condició de portaveus, tinguessin dret a veu durant els plens. Finalment, la moció va retirar-se amb l'acord que en els propers plens es permetria la intervenció de tots i totes les regidores.

A través d'una altra moció presentada per Canvi, es van nomenar fills predilectes a tres regidors d'ERC afusellats pel franquisme poc després de la guerra civil, Joan Pou Genís, Antoni Illa Sala i Esteve Riera Casanovas.

Aquí teniu les seves dades:

Joan Pou Genís va néixer el 4 de novembre de 1893 al C/ Cuartel Quart nº 2 de SAV, de professió pagès, militant i regidor d'ERC, fou detingut l'11 de maig de 1939 acusat de delictes de rebel·lió militar, condemnat a mort el 7 de desembre de 1939 i afusellat el 2 de juliol de 1940 a l'edat de 46 anys.

Esteve Riera Casanovas nascut el 26 de novembre de 1893 al C/ Vell n 18 de SAV, Forner de professió, membre de la CNT fou detingut acusat de delictes de rebel·lió militar i condemnat a mort el 18 de desembre de 1941. Fou afusellat al camp de la Bota el 14 de febrer de 1942 a l'edat de 49 anys.

Antonio Illa Sala nascut el 3 de setembre de 1894 al c/ Camp del Puig n. 10 de SAV, carnisser de professió, membre d'ERC. Detingut l'11 de maig de 1939 i processat el 12 de maig per rebel·lió militar. És condemnat a mort el 7 de desembre i afusellat el 3 de desembre de 1940 a l'edat de 46 anys.

La filla de l'Antonio Illa va assistir a la sala de plens i va agrair a Lluís Grau i Jesús Sans (regidor del PUSA) la feina documental feta, i a l'Alcaldeessa el nomenament. Va ser un moment molt emotiu, especialment quan va dir-nos que el seu pare va ser afusellat el dia del seu aniversari i poc abans d'obtenir l'indult de les autoritats.

ERC i CDC van presentar dues mocions de política general relatives a la defensa de la sobirania del Parlament de Catalunya i una altra per donar suport al banc d'ADN per a les identifications dels desapareguts a la Guerra Civil.

Com anècdota, citar que únicament funcionaven els micros dels representants de l'equip de govern, cap dels micros de l'oposició es va sentir al llarg de tot el ple.

Ple de l'Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor del 31 de maig del 2016

NÚRIA TORRAS

Ha estat un Ple amb un ordre del dia molt llarg i espès, de 21 a 24h, amb les aprovacions de 5 actes de plens anteriors, donar compte dels decrets de l'alcaldia, dels acords adoptats a les juntes de govern...entre d'altres assumptes, inclòs el sorteig de les meses electorals.

En el transcurs del ple es va aprovar la col·laboració amb l'Agència de Residus per la gestió de residus de piles i acumuladors, amb la idea de posar contenidors en diferents llocs (ajuntament, comerços, ...) de Sant Pere, per facilitar la recollida i evitar així que els veïns no segueixin llençant aquests materials en els contenidors de rebuig. La regidora de Volem va comentar la possibilitat de que aquesta gestió dins del poble la fessin els propis veïns, però no va prosperar.

Es va ratificar l'adhesió de l'Ajuntament a la pròrroga de l'acord pel subministrament d'energia elèctrica amb Endesa, tot i que hi varen haver posicions diferents, com la de Volem, denunciant enèrgicament a aquestes grans empreses pel seu nul respecte al medi ambient i a les persones. Afavorint les portes giratòries i la impunitat en la corrupció política. Per això, des de Volem, es va demanar l'anul·lació de la pròrroga i la contractació de l'energia amb cooperatives d'àmbit local com pot ser SOME-
NERGIA.

Es va presentar i aprovar el Catàleg de Camins Municipals de Sant Pere de Vilamajor

Es varen aprovar com a declaració d'utilitat pública les obres de restauració de zones degradades per antigues explotacions mineres al parc natural del Montseny i de les del Departament d'Ensenyament per l'ampliació i millora de l'Institut Vilamajor. En aquest darrer cas, la regidora de Volem va explicitar el greuge que havia patit el poble amb la pèrdua imperdonable d'una escola de referència, el CEIP Vilamagore i que es segueix patint per haver ubicat un institut dintre d'unes escoles pensades per alumnes de primària, demanant a tothom que en el futur, ni les institucions ni els veïns tornéssim a permetre mai més una pèrdua tant valuosa pel poble.

Es va nomenar al Sr. Joan Garcia com a representant de la Xarxa Local de Consum. A la pregunta de quines funcions tenia aquesta Xarxa, se'ns va explicar que és quelcom similar a l'OCU (organització de consumidors i usuaris). Des de Volem es va comentar que existeixen massa entitats que moltes vegades no se sap ben bé el què fan.

S'aproven per unanimitat les mocions per recuperar la gestió pública de l'empresa Aigües Ter-Llobregat, la de rebuig als atacs del govern espanyol contra les lleis catalanes per afrontar l'emergència en àmbit de pobresa energètica i de l'habitatge, i la moció de suport a la petició popular demanant un servei d'urgències pediàtriques a l'Hospital de Sant Celoni.

En acabar l'ordre del dia l'Alcalde va voler donar explicacions sobre la instal·lació d'aire condicionat a La Fàbrica, que en el darrer Ple havia estat motiu de discussió, això va portar a una discòrdia entre l'exalcalde Martí Artalejo i el regidor de medi ambient i territori, Joan Bruguera. Va ser dolorós sentir retrets mutus entorn a la corrupció local per gestors que l'únic que se'ls demana és que treballin pel bé comú del poble.

Finalment la regidora-portaveu de Volem i de l'Assemblea Popular de Vilamajor, Mercè Prat, es va acomiadar amb unes reflexions sobre el seu període a l'Ajuntament. L'alcalde li va agrair la seva tasca, dient que ha estat una alenada d'aire fresc. Es fa saber que continuarà la tasca de regidor de Volem en John Mackay, ja que Volem Vilamajor, de forma rotatòria canvia anualment de regidor-portaveu.

Ja per acabar, des del públic, es fan propostes per limitar en els propers plens la lectura de les mocions, fent un breu resum explicatiu, per evitar l'extensió dels documents amb vocabulari tècnic que propicien la desconexió i allarguen innecessàriament la durada dels Plens.

També es demana si els partits polítics que conformen l'Ajuntament han parlat sobre la possibilitat de no penjar pancartes pel poble de cara a les eleccions del 26J, com han fet altres ajuntaments catalans, ja que la possibilitat de no rebre correu electoral a les bústies sembla molt difícil d'aconseguir.

Un altre veí, i com a darrer torn de paraula, demana informació sobre diferents aspectes, com conèixer el % de descompte que cada veí té en els rebuts en concepte d'utilització de la deixalleria. Li responen que resulta molt difícil poder tenir aquesta informació detallada.

Per mi ha estat interessant haver començat a participar en la vida de l'Ajuntament i del poble amb l'assistència als Plens municipals, crec que ajuda a entendre algunes coses del dia a dia i permet tenir una informació directa dels gestors municipals.

La remodelació del Parc Can Sauleda

ÀNGELS DOPACIO

Berta

1. Què opines de la remodelació del parc de Can Sauleda?

Potser innecessària, tenint en compte que no sabem quin suposat dany patien els arbres, entre d'altres raons que no se'ns han explicat i que ens han arribat a mitges a la gent. Era un parc bonic i especial que et permetia anar observant el canvi d'estació, recollir fulles a la tardor, trobar llocs d'ombra al migdia, etc, i ara mateix és un parc també bonic però artificial, com qualsevol que podrí-

em trobar en una ciutat com Sant Cugat, sense anar més lluny. Ha perdut la personalitat i l'encaix dins del poble.

2 Què canviaries o què trobes a faltar?

Trobo a faltar les fulles seques a la tardor, el mirar endavant i als costats i veure arbres i més arbres, la naturalitat. I no em cal la gespa, o l'enjardinament excessiu i poc respectuós amb l'essència d'un parc de poble. Fàcilment es malmetrà i requerirà molts recursos hídrics i de manteniment. Trobo a faltar tota aquella zona diàfana de sorra on jugaven els nens i les nenes.

3 Com creus que l'ajuntament podria tenir en compte aquestes idees?

Massa tard, no? Però per a les properes sense dubte han de poder recollir les opinions i fer-ne alguna assemblea. A mi m'ha entristit força trobar un parc tan diferent al que teníem, i no saber el motiu real d'aquest canvi.

4 Finalment, quina frase faries arribar als responsables de la remodelació?

Sense consens popular la crítica es òbvia, aquest factor juga en contra seu. És molt millor saber que pensen els usuaris i les usuàries del parc que no obviar les seves opinions.

Marc

1. Què opines de la remodelació del parc de Can Sauleda?

Està bé però falta ombra i falta aigua. Alguna font, algun estanc...i sobretot ombra. Els arbres que han posat són molt petits i aquí moltes vegades fa calor. Per la resta, està bastant bé.

2 Què canviaries o què trobes a faltar?

Una mica d'ombra i haver asfaltat aquest sauló, perquè embruta molt. I al parc infantil, terra de goma i no tant sauló, que els nens es fan més mal.

3 Com creus que l'ajuntament podria tenir en compte aquestes idees?

Home, doncs preguntar als usuaris del parc i als veïns. Haurien d'haver presentat diversos projectes i escoltar la veu de la gent que ho fa servir i no fer tant la seva.

4 Finalment, quina frase faries arribar als responsables de la remodelació?

Que escoltin a la gent. Està bé, la idea és bona, però que escoltin la veu dels pares i les mares que venen al parc.

1. Què opines de la remodelació del parc de Can Sauleda?

El que veig a primera vista és que l'equipament és molt complet i estèticament és molt maco, tant els arbres com la gespa.

2 Què canviaries o què trobes a faltar?

En principi res, però com a comentari és que veig que han posat que no poden entrar els gossos i ja he vist un gos per aquí, i després, per la olor, vindran altres i clar, portar els nens a que juguin a la gespa...penso que de tant en tant algú hauria de vigilar

3 Com creus que l'ajuntament podria tenir en compte aquestes idees?

Raquel

1. Què opines de la remodelació del parc de Can Sauleda?

Han fet una bona neteja. Està molt més net que és allò que realment li calia, sobretot, i molt bonic.

2 Què canviaries o què trobes a faltar?

Faltaria molta ombra, perquè aquests arbres són molt bonics però són molt petits

Manel

Fa temps havia vist la figura de l'educador cívic que de tant en tant fan alguna petita campanya, o un dia que hi hagi molta concurrència, que vingui algú a vigilar

4 Finalment, quina frase faries arribar als responsables de la remodelació?

Que m'agrada molt com ha quedat. Han fet una bona feina.

3 Com creus que l'ajuntament podria tenir en compte aquestes idees?

Hauríem de fer instàncies. Normalment parlem molt entre nosaltres però després ningú va a comentar-ho

4 Finalment, quina frase faries arribar als responsables de la remodelació?

Que espero que tingui poc manteniment i que duri la gespa. Que agunti. I sobretot, espero que sigui sostenible.

Racionalitzant els recursos.

FERRAN CALVERA

Sant Antoni i Sant Pere de Vilamajor comparteixen territori en tres de les urbanitzacions dels seus respectius termes municipals, Can Miret, Pungoles i Can Vila. Cada una d'aquestes urbanitzacions tenen per duplicat els serveis de vigilància i neteja que presten respectivament dins el seu territori els dos ajuntaments. A altres municipis amb una situació semblant, com és el cas de la urbanització Sant Carles entre La Roca, Llinars, Dosrius i Argentona, va signar-se un conveni entre els quatre ajuntaments per tal d'unificar serveis i evitar despeses innecessàries. Així, la Roca que presta la majoria dels serveis públics de la urbanització, cobra una quota als altres ajuntaments per la prestació d'aquest.

En el cas dels nostres dos municipis, sembla bastant raonable que sigui la policia local de Sant Antoni qui faci la vigilància de les urbanitzacions de Can Miret i les Pungoles (on 2/3 parts de la urbanització estan dins el seu terme municipal) i que sigui Sant Pere qui la faci en el cas de Can Vila. Això serveix també per la recollida de residus, la neteja de carrers, el servei abastament d'aigua, etc.

No té sentit que dos vehicles de neteja hagin de fer respectivament dos desplaçaments a un nucli fora de la trama urbana quan l'única raó que s'esgrimeix és que estan a dos termes municipals diferents, malgrat estiguin separats per un carrer o una vorera.

Altres municipis, com Bigues, tenen una problemàtica semblant, però en aquest cas, els veïns i veïnes de Can Regasol han optat per demanar directament un canvi en els límits municipals, de manera tal, que la urbanització fos segregada de Bigues i passés a formar part de Caldes.

En ambdós casos, el problema de fons radica en el fet que els veïns i les veïnes de les urbanitzacions se senten discriminats i maltractats pels seus ajuntaments en quant a les inversions i serveis prestats, i per tant, els veïns busquen solucions a les mancances que pateixen en els seus dia a dia.

Potser seria el moment d'anar pensant en unir-nos i no duplicar feines ni despeses, més quan els dos municipis afectats tenen el mateix cognom: Vilamajor.

Educació Vilamajor

¿Què és per a mi l'educació? ¿Instrucció?
¿Transmissió de coneixement? ¿Disciplina?

ROSA GALBANY
(GRUP MOTOR EDUCACIÓ VILAMAJOR)
[HTTPS://EDUCACIOVILAMAJOR.WORDPRESS.COM/](https://educaciovilamajor.wordpress.com/)

Per nosaltres l'educació seria el desplegament del potencial de cada persona, per tant, és un procés de vida que mai s'acaba. Tant l'adult com l'infant estem en constant descoberta, cercant qui som, aprenent a SER per procurar-nos benestar i felicitat.

Aquesta és la premissa bàsica a l'hora de plantejar una escola que compti amb adults, famílies i comunitat que puguin acompanyar els processos dels nostres infants des d'una mirada amorosa, comprensiva i respectuosa, sent conscients que a la vegada ells i elles també creixen amb aquest intercanvi.

A Vilamajor, tant a St. Antoni com a St. Pere hi ha tot un grup de persones interessades en articular un projecte educatiu orientat a aquesta manera de fer. En el mes d'octubre 2015 vam organitzar unes jornades d'educació respectuosa i vam poder conèixer projectes afins que es troben per la zona del Baix Montseny.

Aleshores vam ser conscients que hi ha la demanda real de poder disposar d'un projecte d'aquestes característiques. Més endavant vam seguir movent fils, activitats, organitzant una xerrada a la biblioteca de St. Antoni i un matí a la plaça de la Vila jugant amb família i aprenent plegats.

Seguim amb les ganes d'avançar pas a pas, construint entre tots i totes Educació Vilamajor.

- El con de l'aprenentatge -

**Al cap de 2 setmanes
tendim a recordar...**

(Taxa de retenció)

**La naturalesa
de la participació**

Edgar Dale, Audio-Visual Methods in Technology, National Training Laboratories Institute, Maine (EUA)

adaptació al català: Servei Educatiu Baix Llobregat-6 (www.reporteducacio.cat)

Entrevista a Martí Yèlamos

Campió del món de trial-bici l'any 2014 categoria Pousin

FERRAN CALVERA

1-A quina edat vas començar a practicar aquest esport?

Vaig començar amb 5 anys (fa 7 anys que estic practicant trial)

2-Quines van ser les teves primeres competicions i campionats?

La primera competició va ser a Terrassa (Copa Catalana) l'any 2010

3-Quantes bicicletes de trial tens i quan et duren? Has de canviar-les a mesura que vas pujant d'edat i categoria?

Tinc quatre bicicletes de trial, actualment em duren un any. Sí , he de canviar-les quan em vaig fent gran, ja que hi ha diferents talles de bicicleta.

4-Abans de competir en un premi important, estàs nerviós?

Sí, molt nerviós, però també les grans competicions em fan estar molt motivat.

5-Quins són els teus objectius a llarg termini?

M'agradaria tornar a ser campió del món (com l'any 2014)

6-Pregunta pel pare: Ser pare d'un campió d'Espanya i Europa sens dubte és un orgull, però com s'arriba a fer-ho?

Quin suport de la federació rebeu, teniu una beca, patrocinador? us ajuden econòmicament en els desplaçaments?

Sí, és un gran orgull. Per arribar fins aquí hi ha molt d'esforç , molt sacrifici (d'ell i de tota la família), moltes hores d'entrenament, molta constància i motivació, que és molt important per poder assolir els objectius.

Trial Evolution és una escola de trial-bici de Vilamajor fundada l'any 2010 de la mà de Jordi Yèlamos, ex pilot de bicitrial, BTT, motocròs i trial. Actualment i en poc més de 5 anys ja te més de 100 alumnes i 12 monitors a les seves instal·lacions de SAV. Els seus alumnes han ocupat sovint el pòdium dels campionats d' Espanya i Catalunya. El fill d'en Jordi, en Martí, és una mostra del nivell assolit per aquest club esportiu. Avui l'entrevistem.

Per part de la Federació, tot i ser molt trist, no hi ha cap mena d'ajuda, i totes les despeses van a càrrec nostre.

7- Tornem al fill: Qui és el teu referent en el trial-bici?

En general m'agrada veure tots els corredors d'elit, en particular podria dir Abel Mustieles, Sergi Llongueras o Vincent Hermande

8.- Com portes el tema dels estudis i l'entrenament?

Els estudis em van molt bé, ho puc compaginar tot molt bé i sempre m'he sentit ajudat per l'escola. No he faltat mai per tema de competicions.

Moltes gràcies.

Un balneari a Vilamajor

FERRAN SARRIÀ

Durant el primer terç del segle XX, Can Bassa era coneguda per la qualitat de l'aigua de les seves fonts, especialment una rajava d'aigua enquitranada ensulfatada, unes característiques que la feien molt melosa per la gent ateses les seves suposades propietats curatives. La mestressa de la masia, durant la dècada dels anys 30 del segle passat, mantenia tancat l'accés a les fonts al públic a no ser que fes un petit pagament per la seva utilització (un peatge). Les raons foren dues: treure uns diners que complementaven l'economia de la família; i per què la mestressa havia arribat a un acord econòmic amb Caldes de Montbui per què no es comercialitzés (evitar competència).

Els habitants de Sant Antoni de Vilamajor no estaven gens d'acord; deien que es podien aprofitar les característiques sanitàries de les aigües per obrir un balneari que portaria riquesa al poble. Tal era l'enuig que a les eleccions del l'any 1931 el partit polític de l'Esquerra Republicana de Catalunya va incorporar en el seu programa electoral la recuperació de les fonts de Can Bassa pel poble. Varen guanyar i en compliment de les seves promeses van endegar una campanya política destinada a pressionar a la mestressa de Can Bassa per què obrís les fonts. La mestressa es va negar rotundament.

L'ajuntament, d'amagat, va fer analitzar les aigües per demostrar científicament que les fonts gaudien de qualitats curatives, donant com a resultat el que tots ja sabien: es tractava d'unes aigües amb alts nivells de quitrà i sulfat. El govern municipal va començar a endurir les pressions fent propaganda amb penjades de cartells i prospectes a Sant Antoni i Barcelona. Fins i tot La Vanguardia, en la seva edició del diumenge 13 de novembre de 1932 a la pàgina 34, es fa ressò de les confrontacions: "debido a la conducta observada por la usufructuaria de la propiedad denominada Can Bassa al negarse ésta a que fueran abiertas al público unas fuentes mineromedicinales que en otro tiempo manaron, el pueblo de Vilamajor organiza una manifestación en la cual acudió todo el vecindario en masa llevando unos carteles en los cuales se leía "Volem que sian obertes las fonts de Can Bassa" "¡contra la voluntad d'un poble, una usufructuaria no ni pot res!". La manifestación se dirigió al Ayuntamiento, desde donde de uno de sus balcones, la comisión organizadora dio cuenta de los trabajos realizados hasta la fecha para lograr el fin propuesto. Se dice que las autoridades competentes han dado la completa seguridad de que este pleito quedará satisfactoriamente resuelto en beneficio del pueblo, ya que de lo contrario, podría causar situaciones delicadas y trastornos graves".

Malgrat totes les pressions, la mestressa de Can Bassa continuava negant-se a obrir les fonts al públic. L'ajuntament va prendre una altra decisió: buscar la mina d'aigua i obrir-la fora de les propietats de Can Bassa. Quan varen trobar la mina tot se'n va anar fer noris: a uns 10 metres de les mines varen trobar uns dipòsit de ferro plens de quitrà i de sulfat per on passava l'aigua. Vet aquí la raó de les característiques tant peculiars de les fonts!!!. La mestressa ho sabia i per això mai va cedir a les pressions dels veïns. No volia una comercialització a l'engròs de l'aigua per què es descobriria el seu secret; ella preferia cobrar poc però segur. Mentre, l'ajuntament, coneixedor de l'estafa, podria haver amagat l'enganyifa per no sortir perjudicat (tant rebombori per res!!) però alguns nens del poble varen passejar trossos de quitrà i sulfat pel poble xisclant que provenia de les fonts de Can Bassa. Mai més s'ha tornat a parlar del tema, incloses les fonts, que varen deixar de rajar.

Malgrat totes les pressions, la mestressa de Can Bassa continuava negant-se a obrir les fonts al públic.

L'ajuntament va prendre una altra decisió: buscar la mina d'aigua i obrir-la fora de les propietats de Can Bassa. Quan varen trobar la mina tot se'n va anar fer noris: a uns 10 metres de les mines varen trobar uns dipòsit de ferro plens de quitrà i de sulfat per on passava l'aigua. Vet aquí la raó de les característiques tant peculiars de les fonts!!!.

La mestressa ho sabia i per això mai va cedir a les pressions dels veïns. No volia una comercialització a l'engròs de l'aigua per què es descobriria el seu secret; ella preferia cobrar poc però segur. Mentre, l'ajuntament, coneixedor de l'estafa, podria haver amagat l'enganyifa per no sortir perjudicat (tant rebombori per res!!) però alguns nens del poble varen passejar trossos de quitrà i sulfat pel poble xisclant que provenia de les fonts de Can Bassa.

Mai més s'ha tornat a parlar del tema, incloses les fonts, que varen deixar de rajar.

Fonts:

La Vanguardia Edición del domingo, 13 noviembre 1932, página 34

POCH i RUESTES, Josep. Sant Antoni de Vilamajor. Un poble jove que té arrels en el passat. 1776-1950.

Ajuntament de Sant Antoni de Vilamajor.

SAN ANTONIO DE VILAMAJOR

Debido a la conducta observada por la usufructuaria de la propiedad denominada Can Bassa, al negarse ésta a que fueran abiertas al público unas fuentes mineromedicinales que en otro tiempo manaron, el pueblo de Vilamajor organizó una manifestación en la cual acudió todo el vecindario en masa llevando unos carteles en los cuales se leía: «Volem que s'obertis les fonts de Can Bassa: ¡Contra la voluntat d'un poble, una usufructuària no hi pot res!». La manifestación se dirigió al Ayuntamiento, desde donde de uno de sus balcones, la comisión organizadora dió cuenta de los trabajos realizados hasta la fecha para lograr el fin propuesto.

Se dice que las autoridades competentes han dado la completa seguridad de que este pleito quedará satisfactoriamente resuelto en beneficio del pueblo, ya que de lo contrario, podría causar situaciones delicadas y trastornos graves.

—Disfrutamos de una temperatura verdaderamente primaveral, aunque la sequía se deja sentir mucho en los campos y en los bosques, motivando que los clásicos «bolets» no abunden como en años anteriores.—C.

El Preu de l' aigua

FERRAN CALVERA

Si mirem el rebut de l' aigua del darrer trimestre, veurem una sèrie de conceptes aliens al consum pròpiament dit de l' aigua i que fan augmentar de manera escandalosa la nostra factura. A part del propi consum de l' aigua que hem gastat, apareixen a la factura conceptes com la quota de servei, el cànon de l' ACA, el manteniment del comptador o els impostos estatals. Així doncs, tan sols el 12,49 % de la factura que veieu representa el consum real d'aigua, sent el 87,51% restant fruit d'altres factors relacionats.

A més, dins un mateix municipi els preus varien substancialment per conceptes equivalents. Així, a les Pungoles, Can Miret o Alfou el preu de l' aigua varia, els trams de consum són diferents i les despeses dels comptadors, o quotes de servei també . El primer tram a Pungoles costa 0,87 eur/m3, mentre que a Alfou 0,19, a Sant Pere de Vilamajor 0,24, i a Sant Antoni 0,52. Però és que si mirem la quota de servei veurem que els preus no són tampoc homogenis, així a Alfou es paguen 38,67 eur, a SAV 19, a Sant Pere 12 , i a Pungoles 30. Tampoc el manteniment dels comptadors és igual.

En resum un absurd. En moltes ocasions, la factura de l'aigua varia d'un indret a un altre simplement per la separació d'un carrer. Sembla ser que el monopoli de les companyies com Catalana d'aigües o Sorea han tingut absoluta llibertat per fixar els preus que han volgut fins fa pocs anys. La denúncia dels veïns i dels seus representants sembla que ha forçat els ajuntaments a renegociar els nous contractes i posar límits al poder omnipresent de les companyies.

FACTURA TRIMESTRAL				
E. U. C. DE SANT JULIÀ D'ALFOU NIF:G58149014				
	Quantitat	Preu unitari	Import (€)	IVA (%)
AIGUA(DOMÈSTICA) (1)			47,81	
QUOTA DE SERVEI			38,67	10
CONSUM 1 Bloc	18	0,1989	3,58	10
CONSUM Excés	14	0,3974	5,56	10
CONSERVACIÓ COMPTADOR (2)			0,75	
QUOTA DE SERVEI			0,75	21
CÀNON AIGUA ACA (Generalitat de Catalunya) (DOMÈSTICA) (3)			18,73	
CONSUM 1 Tram	27	0,4863	13,13	10
CONSUM 2 Tram	5	1,1202	5,60	10
I.V.A al 10 % BASE IMPOSABLE: 66,54			6,65	
I.V.A al 21 % BASE IMPOSABLE: 0,75			0,16	
SUBTOTAL:			74,10	

LA VOSTRA DESPESA

La seva despesa mitjana en el període ha estat de 0,814 EUR/dia, dels quals 0,11 EUR/dia corresponen a aigua

Entrevista a l'Ateneu Popular Itinerant de Vilamajor

Les respostes són grupals i consensuades.

ÀNGELS DOPACIO

Què és l'Ateneu Popular de Vilamajor?

És un projecte que ha nascut d'un grup de veïns i de veïnes de Sant Pere i Sant Antoni, a més de gent de Cardedeu, amb ganes de crear iniciatives i propostes pel poble, per fomentar la comunitat.

Aquestes propostes van des de activitats lúdiques i divertides fins a d'altres més reflexives... Està obert a qualsevol proposta de qualsevol persona que tingui ganes de tirar alguna cosa endavant.

Com us organitzeu?

Evidentment d'una manera absolutament transversal.

Fem reunions cada quinze dies on treballem en grup i de manera assembleària.

Per cada idea que surt, es crea un grup de gent motivada per tirar-la endavant, tot i que després

col·laborem tots. Serien com el coordinadors. Per exemple, hi ha una comissió encarregada d'organitzar el cinefòrum mensualment.

D'on treieu les idees?

Idees no ens falten, la veritat. Cada persona aporta allò que li estimuli més, i comencem a treballar-ho.

Quina és la vostra finalitat?

Aquesta idea de crear comunitat té mil objectius: conèixer els nostres veïns, deixar de viure sols, impulsar la col·laboració entre veïns i veïnes, afavorir uns valors ètics dintre de la nostra societat que ens permetin viure una vida més plena.

També té un objectiu clarament lúdic: passar una bona estona, aprendre, jugar...

Quins beneficis té pel poble?

El benefici és molt evident. Crear comunitat i fer alguna cosa entre tots, que ens agermani com a poble i ens faci veure la vida d'una altra manera. Que fomenti nous valors i noves relacions.

Si poguéssim extrapolar aquest model organitzatiu a la societat, quin creus que seria el resultat?

Una societat basada en la cooperació podrà evolucionar d'una manera molt més favorable que una societat com la que tenim actualment, que està basada en la competència. Mirar pel bé comú hauria de ser el nostre objectiu com a espècie.

Quin tipus de gent té cabuda en aquest projecte? Fomenteu alguna ideologia política en concret?

És obert a qualsevol persona. De fet trobem a faltar gent, sobretot gent jove.

El tipus d'activitat també influeix, per exemple, a l'última activitat, un taller de plantes medicinals, van venir persones grans que no havien vingut mai i en canvi al partit de volei, es van apuntar uns nois mes jovenets. Totes dues activitats van estar molt bé.

Respecte a la ideologia, sempre és present en tot allò que fem, perquè té a veure amb una manera d'entendre el món i de veure i gaudir de la vida. Però això no té res a veure amb partits polítics. Pensem que aquesta comunitat ha de ser integradora, intergeneracional, interclassista... INTERTOT!!.

Ens agradaria que arribés a tothom, més enllà de posicions partidistes.

Per altra banda, evidentment, cap valor que vagi en contra de la comunitat no hi té cabuda, però aquest no és un problema de partits o d'idees. L'ateneu és comunitat i la

comunitat som tots i quants més millor, i com més diversa i més rica, millor

Com es pot participar?

Fàcilment, tenim un blog (www.ate-neuvilamajor.cat), tenim un facebook, ...a través d'allà pots entrar en contacte i venir a les reunions, i proposar idees...i treballar-les.

Quins projectes teniu a curt termini?

Seguir amb la proposta mensual de cinefòrum, continuar amb el taller de plantes que es va iniciar el mes de maig i seguir proposant activitats puntuals cada un o dos mesos.

Per què us dieu itinerant?

És un adjectiu que vam afegir perquè ara per ara, encara no tenim local. No és una qualitat que vul-

guem que sigui eterna, sinó que no volíem deixar de treballar per aquest motiu.

Així que cada vegada que fem una activitat, busquem un lloc on podem realitzar-la. Ens agradaria algun dia poder tenir-ne un que estigués a disposició de tot el poble: Que pugués venir la gent gran, la gent jove, prendre un te, fer activitats, tallers, compartir, xerrar...

Com us financeu?

La veritat és que no ens calen gaires diners. I quan cal alguna cosa, ho posem de la nostra butxaca, cadascú posa una miqueta...

De vegades posem un pot a les activitats, de manera que la gent que vulgui, si vol pot ajudar i amb això ja anem tirant. No comptem amb grans pressupostos però tampoc no els necessitem.

Benvolgudes assemblees populars!

CARLES GARRIDO ESTRADA

Des de les darreres eleccions municipals al maig del 2015, a Vilamajor han estat esdevenint uns fets volguts i benvolguts. Les Assemblees Populares. Primerament, varen començar les Assemblees Populares destinades a què els veïns i les veïnes de Vilamajor pogueren tenir veu directa en els plens municipals de Sant Pere de Vilamajor a través de la portaveu de l'Assemblea Popular, la regidora de Volem Vilamajor, que fins el ple del 31 de maig, ja que la tasca és rotativa, va ser la Mercè Prat, veïna de Sant Pere, i a partir d'aquesta data és en John Mackay qui pren el relleu. Aquestes assemblees s'han anat produint, sempre que hi ha plens convocats, per tal que els veïns i les veïnes puguin decidir, debatre i opinar sobre els diferents punts de l'ordre del dia del ple. I totes aquestes aportacions i decisions són portades al ple de l'Ajuntament per la portaveu. Les Assemblees Populares volen aportar democràcia directa en el nostre territori, han vingut per quedar-se, i per empoderar a la població de Vilamajor així com encoratjar-la a participar d'una forma activa i decisòria en tot allò que afecta les seves vides. La filosofia és que ningú ha de decidir pels veïns de Vilamajor, sinó que de forma autònoma ells han de ser capaços de prendre les seves pròpies decisions. La darrera Assemblea Popular a Vilamajor ha estat el passat 24 de maig de 2016, set dies abans del ple. La difusió de les assemblees actualment s'està fent a través de Volem Vilamajor, en la seva pàgina de facebook i el grup de correu. Altrament, han aparegut i amb força, les assemblees populars de Vilamajor Acull, plataforma en lluita per la dignitat dels refugiats. En aquest número zero de Vilaveu se'ns presenten i ens fan un resum del seu periple i totes les activitats que han anat fet en aquests darrers mesos així com els seus projectes de futur.

També s'han convocat altres assemblees populars organitzades per diferents veïnes i veïns de Vilamajor, amb propòsits més específics, que no menys rellevants, com són la creació d'una cooperativa de consum a Vilamajor i una Escola Lliure municipal.

Des de Vilaveu anirem seguint l'evolució de totes aquestes assemblees, que ja estan treballant en el nostre territori i us anirem informant.

Els Entaulats

FERRAN CALVERA

Entaulats va néixer l'abril de 2014 entre una colla d' amics (Ferran Calvera, Jesús Sans, Alexandre Santiró, Lluís Grau i Joan Sanmartí) que volien compartir taula i tertúlia amb personatges destacats del nostre entorn. La primera trobada va ser al Restaurant Can Vila de Sant Esteve de Palautordera, van seguir-ne d'altres a Montmeló, Granollers, Tagamanent, Arbúcies, Llinars, Folgars, Sant Pere i Sant Antoni de Vilamajor, Cànoves, Vilanova del Vallés, Vallgorgina, Les Franqueses i Cardedeu. En alguns casos varem repetir municipi, però no restaurant, de manera que en aquest dos anys n'hem visitat 25 arreu de la comarca, amb la finalitat de conèixer la gastronomia de la terra i enriquir-nos amb els coneixements dels convidats que han volgut acompanyar-nos en aquest curt, però intens camí.

Cada últim divendres de mes els entaulats, amb un amfitrió que organitza el dinar del corresponent mes, hem pogut conèixer persones diverses, com actors, cuiners, artistes, polítics, representants d'entitats, cinèfils, economistes, masons, professors universitaris, capellans, historiadors, etc

Cada dinar està dedicat a un tema que proposa el convidat, encara que sovint a les postres, la conversa acaba fluïnt cap a altres temes més quotidians i distesos.

Actualment els Entaulats som 8 components: Ferran Calvera, Jesús Sans, Lluís Grau, Raül Valentin, Quim Berges, Joan Sanmartí, Joan Dalmau i Higiní Herrero.

A partir de la idea dels entaulats va néixer fa un any el grup de Les Entaulades. Un grup de dones de diferents edats que es reuneixen un cop al mes per sopar, enlloc de dinar, per motius de conciliació familiar i laboral.

Llarga vida als entaulats i les entaulades.